

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1338/2001

av den 28 juni 2001

om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning

(EGT L 181, 4.7.2001, s. 6)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

	nr	sida	datum
► <u>M1</u> Rådets förordning (EG) nr 44/2009 av den 18 december 2008	L 17	1	22.1.2009

Rättad genom:

► **C1** Rättelse, EUT L 104, 23.4.2015, s. 52 (44/2009)



RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1338/2001

av den 28 juni 2001

om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 123.4 tredje meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 974/1998 av den 3 maj 1998 om införande av euron ⁽⁴⁾ anges att Europeiska centralbanken (ECB) och centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna från och med den 1 januari 2002 skall sätta eurosedlar i omlopp samt att de deltagande medlemsstaterna skall ge ut euromynt. Det är därför viktigt att snabbt fatta beslut om ett system för att skydda euron mot förfalskning, så att det kan tas i bruk innan eurosedlar och euromynt sätts i omlopp.
- (2) De bestämmelser som infördes genom rådets akt av den 26 juli 1995 om fastställande av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) ⁽⁵⁾ och genom rådets beslut av den 29 april 1999 om utökande av Europolns mandat till att omfatta bekämpning av penningförfalskning och förfalskning av betalningsmedel ⁽⁶⁾ har utformats för att bekämpa penningförfalskning i allmänhet.
- (3) I rambeslutet av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder ⁽⁷⁾ vidtog rådet åtgärder för att säkerställa att euron skyddas på ett lämpligt sätt genom effektiva straffrättsliga åtgärder.
- (4) De åtgärder som skall vidtas för att skydda euron mot förfalskning berör gemenskapen genom dess ansvar för den gemensamma valutan. Medlemsstaterna kan inte var och en för sig skapa ett tillfredsställande rättsligt skydd för euron på grund av att eurosedlarna och euromynten kommer att sättas i omlopp utanför de deltagande medlemsstaternas territorier. Man bör därför anta en gemenskapslagstiftning, i vilken det fastställs nödvändiga åtgärder för att eurosedlar och euromynt skall cirkulera

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 264.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 3 maj 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 19, 20.1.2001, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2596/2000 (EGT L 300, 29.11.2000, s. 2).

⁽⁵⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT C 149, 28.5.1999, s. 16 och rättelse EGT C 229, 12.8.1999, s. 14.

⁽⁷⁾ EGT L 140, 14.6.2000, s. 1.

▼B

under förhållanden som är ägnade att garantera ett övergripande, verkningsfullt och enhetligt skydd mot verksamhet som kan skada eurons trovärdighet, och vidta lämpliga åtgärder så att allt är färdigt i god tid före den 1 januari 2002.

- (5) För tillämpningen av den här förordningen bör befintliga definitioner av vissa begrepp fastställas eller återges, till exempel förfälskning av euron, tekniska och statistiska uppgifter samt nationella myndigheter som är behöriga att göra undersökningar i syfte att samla in och analysera uppgifter om penningförfälskning, inklusive de centralbyråer som anges i artikel 12 i Genèvekonventionen.
- (6) Det bör säkerställas att de tekniska och statistiska uppgifter som de behöriga nationella myndigheterna samlar in om falska euromynt, samt i möjligaste mån om otillåtet framställda sedlar, överlämnas till ECB, och att de behöriga nationella myndigheterna, samt kommissionen inom sitt ansvarsområde, får tillgång till dem. Dessutom är avsikten att Europol skall få tillgång till dem på grundval av en överenskommelse mellan Europol och ECB.
- (7) Ett centrum för analys av sedelförfälskningar, som skall inrättas och ledas under ECB:s tillsyn, skall i enlighet med ECB:s riktlinjer⁽¹⁾ centralisera klassificeringen och den tekniska analysen av falska eurosedlar.
- (8) Det tekniska system för hantering av förfälskade euromynt som rådet godtog den 28 februari 2000 innehåller en hänvisning till ECB:s systematiska insamling av tekniska uppgifter om förfälskning av euron och inrättandet av såväl ett europeiskt tekniskt och vetenskapligt centrum på europeisk nivå för teknisk analys och klassificering av förfälskade euromynt som nationella centrum för myntanalys på nationell nivå.
- (9) Det europeiska tekniska och vetenskapliga centrumet inrättas provisoriskt som en separat och självständig administrativ enhet inom det franska myntverket på grundval av en skriftväxling mellan rådets ordförande och den franske finansministern av den 28 februari och den 9 juni 2000. Dess uppgifter bör fastställas i denna förordning. Rådet skall vid lämpligt tillfälle överlägga om centrumets framtida ställning och permanenta säte.
- (10) Det är nödvändigt att föreskriva att de falska eurosedlarna skall överlämnas till de nationella analyscentrumen för identifiering. Falska mynt bör överlämnas till de nationella centrumen för myntanalys.
- (11) Det är nödvändigt att föreskriva att kreditinstitut samt alla andra inrättningar som yrkesmässigt medverkar vid hanteringen och distributionen till allmänheten av sedlar och mynt, inklusive sådana som växlar sedlar eller mynt, t.ex. växlingskontor, skall åläggas skyldighet att dra in och till behöriga nationella myndigheter överlämna sådana eurosedlar och euromynt som de vet eller

⁽¹⁾ ECB-rådets riktlinjer av den 26 augusti 1998 om vissa bestämmelser avseende eurosedlar, ändrade den 26 augusti 1999 (EGT L 258, 5.10.1999, s. 32).

▼B

har tillräckliga skäl att tro är falska. Dessutom verkar det nödvändigt att föreskriva att medlemsstaterna skall införa de påföljder som de anser lämpliga om ovannämnda organ inte iakttar sina skyldigheter.

- (12) Ett nära och regelbundet samarbete bör inrättas mellan de behöriga nationella myndigheterna, kommissionen och ECB för att säkerställa ett verkningsfullt och enhetligt skydd av euron, bland annat när det gäller utbyte av information med undantag av personuppgifter, samarbete och ömsesidigt bistånd mellan gemenskapens myndigheter och de nationella myndigheterna, vetenskapligt stöd och utbildning. Utan att ECB:s roll i skyddet av euron mot förfalskningar åsidosätts, kommer kommissionen för detta ändamål att regelbundet, inom ramen för en lämplig rådgivande kommitté, fortsätta samråden med de viktigaste aktörerna i kampen mot förfalskning av euron (särskilt ECB, det europeiska tekniska och vetenskapliga centrumet, Europol och Interpol), för att förbättra villkoren för det övergripande skyddet av euron på grundval av lagstiftningsinitiativ för att förstärka förebyggandet och bekämpningen av penningförfalskning.
- (13) I syfte att säkerställa utbytet av aktuella, uttömmande och jämförbara uppgifter, bör den strategiska och operativa informationen samt skyldigheten att överföra uppgifter centraliseras nationellt. Därför bör man föreskriva att medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att ge de centrala byråerna möjlighet att genomföra sitt uppdrag i enlighet med Genèvekonventionen för att säkerställa informationsutbytet mellan dessa och Europols nationella enheter.
- (14) Komplementariteten mellan de olika gemenskapsparternas uppdrag och Europols medverkan enligt rådets beslut av den 29 april 1999 bör göra det möjligt att samla samtliga de redskap som är oundgängliga för att skydda euron från att skadas av förfalskning. Europol bör fullgöra sina uppgifter utan att det påverkar Europeiska gemenskapens befogenheter. Europol och Europeiska gemenskapen bör, med strikt iakttagande av respektive befogenheter, inrätta samarbetsformer som gör det möjligt för dem att fullgöra sina respektive uppgifter så effektivt som möjligt. Därför bör man prioritera inrättandet av ett nära och regelbundet samarbete på grundval av lämpliga överenskommelser mellan Europol och ECB, å ena sidan, och mellan Europol och kommissionen, å andra sidan, i enlighet med tillämpliga bestämmelser i Europolkonventionen.
- (15) Med tanke på eurons användning som valuta för internationella transaktioner i tredje land är det viktigt att föreskriva ett strukturerat samarbete mellan alla behöriga aktörer vid förfalskningar i tredje land.
- (16) Åtgärder enligt denna förordning påverkar inte medlemsstaternas behörighet att tillämpa nationell straffrätt för att skydda euron mot förfalskning.



KAPITEL 1

SYFTE OCH DEFINITIONER

*Artikel 1***Syfte**

1. Denna förordning syftar till att fastställa nödvändiga åtgärder för att garantera att eurosedlar och euromynt i omlopp skyddas mot förfälskning.
2. Vid tillämpningen av denna förordning avses med förfälskning följande verksamheter:
 - a) All framställning eller ändring av eurosedlar eller euromynt i bedrägligt syfte, oavsett vilka medel som har använts.
 - b) Sättande i omlopp av falska eurosedlar eller euromynt i bedrägligt syfte.
 - c) Import, export, transport, mottagande eller anskaffning av falska eurosedlar eller euromynt i syfte att sätta dem i omlopp och med vetskap om att de är falska.
 - d) Framställning, mottagande, anskaffning eller innehav i bedrägligt syfte av
 - instrument, föremål, datorprogram eller alla andra redskap som är specifikt avsedda för att förfälska eller ändra eurosedlar eller euromynt,
 - eller
 - hologram eller andra delar av eurosedlar eller euromynt som tjänar som skydd mot förfälskning.
3. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av nationell straffrätt för att skydda euron mot förfälskning.

*Artikel 2***Definitioner**

I denna förordning avses med

- a) falska sedlar och falska mynt: eurosedlar eller euromynt eller sådana sedlar eller mynt som ser ut som eurosedlar eller euromynt och som framställts eller ändrats i bedrägligt syfte.
- b) behöriga nationella myndigheter: de myndigheter som medlemsstaterna utsett för att
 - identifiera falska sedlar och falska mynt,
 - samla in och analysera tekniska och statistiska uppgifter om falska sedlar, bland annat nationella centralbanker eller andra behöriga organ,
 - samla in och analysera tekniska och statistiska uppgifter om falska mynt, bland annat nationella myntverk, nationella centralbanker eller andra behöriga organ,

▼ B

— samla in uppgifter om förfälskningar av euron och analysera dessa, bland annat sådana nationella centralbyråer som avses i artikel 12 i Genèvekonventionen.

▼ M1

c) kreditinstitut: de kreditinstitut som avses i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽¹⁾.

▼ B

d) tekniska och statistiska uppgifter: uppgifter som gör det möjligt att identifiera falska sedlar eller falska mynt (teknisk beskrivning av förfälskningstyp) samt uppgifter om antalet falska sedlar och falska mynt efter ursprung, särskilt geografiskt.

e) Genèvekonventionen: den internationella konvention för bekämpande av penningförfälskning som undertecknades i Genève den 20 april 1929 ⁽²⁾.

f) Europolkonventionen: konventionen av den 26 juli 1995 om upp-
rättandet av Europol ⁽³⁾.

▼ M1

g) betaltjänstleverantörer: de betaltjänstleverantörer som avses i artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden ⁽⁴⁾.

▼ B

KAPITEL 2

TEKNISKA OCH STATISTISKA UPPGIFTER

*Artikel 3***Insamling och tillgång**

1. Tekniska och statistiska uppgifter om falska sedlar och falska mynt som upptäcks i medlemsstaterna skall samlas in och förtecknas av behöriga nationella myndigheter. Dessa uppgifter skall vidarebefordras till Europeiska centralbanken för lagring och behandling.

2. Europeiska centralbanken skall samla och lagra tekniska och statistiska uppgifter om falska sedlar och falska mynt som upptäcks i tredje land.

3. De behöriga nationella myndigheterna, samt kommissionen inom sitt ansvarsområde, skall ha tillgång till Europeiska centralbankens tekniska och statistiska uppgifter. Europol skall ha tillgång till dessa enligt ett avtal mellan Europol och Europeiska centralbanken, i enlighet med tillämpliga bestämmelser i Europolkonventionen och bestämmelser som antagits på grundval av denna konvention.

⁽¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Nationernas förbund, traktatsamling nr 2623 (1931), s. 372.

⁽³⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

▼ **B***Artikel 4*► **M1** Skyldighet att överlämna falska sedlar ◀

1. Medlemsstaterna skall i samförstånd med Europeiska centralbanken utse eller inrätta ett nationellt analyscentrum enligt nationell lagstiftning och praxis.
2. De behöriga nationella myndigheterna skall medge att det nationella analyscentrumet undersöker sedlar som misstänks vara falska och skall utan dröjsmål överlämna de erforderliga exemplar som analyscentrumet begär av varje typ av sedel som misstänks vara falsk samt alla de tekniska eller statistiska uppgifter de förfogar över. Det nationella analyscentrumet skall till Europeiska centralbanken överlämna alla nya typer av sedlar som misstänks vara falska enligt bankens kriterier. ► **M1** För att underlätta äkthetskontrollen av eurosedlar i omlopp ska det vara tillåtet att överföra falska sedlar mellan de behöriga nationella myndigheterna samt Europeiska unionens institutioner och organ. Vid transport ska de falska sedlarna alltid åtföljas av en transportorder som för detta ändamål erhållits från ovannämnda myndigheter, institutioner och organ. ◀
3. Bestämmelsen i punkt 2 skall tillämpas på ett sätt som inte utgör hinder för att använda och bevara sedlar som misstänks vara falska som bevismaterial inom ramen för brottmål. ► **M1** De behöriga nationella myndigheterna får emellertid överlämna en del av en sändning sedlar till det nationella analyscentrumet eller i förkommande fall till Europeiska centralbanken för granskning eller kontroll. ◀
4. Europeiska centralbanken skall vidarebefordra det relevanta slutresultatet av sin analys och klassificering av alla nya typer av falska sedlar till de behöriga nationella myndigheterna, samt till kommissionen, om det rör dess ansvarsområde. Europeiska centralbanken skall vidarebefordra resultatet till Europol i enlighet med det avtal som avses i artikel 3.3.

Artikel 5► **M1** Skyldighet att överlämna falska mynt ◀

1. Medlemsstaterna skall utse eller inrätta ett nationellt centrum för myntanalys enligt nationell lagstiftning och praxis.
2. De behöriga nationella myndigheterna skall medge att det nationella centrumet för myntanalys undersöker mynt som misstänks vara falska och skall utan dröjsmål överlämna de erforderliga exemplar som analyscentrumet begär av varje typ av mynt som misstänks vara falskt samt alla de tekniska eller statistiska uppgifter de förfogar över. Det nationella centrumet för myntanalys skall till det europeiska tekniska och vetenskapliga centrumet översända alla nya typer av mynt som misstänks vara falska enligt detta centrums kriterier. För detta ändamål skall Europeiska centralbanken ställa alla sina tekniska och statistiska uppgifter till förfogande för de nationella centrumen för myntanalys. ► **M1** För att underlätta äkthetskontrollen av euromynt i omlopp ska det vara tillåtet att överföra falska mynt mellan de behöriga nationella myndigheterna samt Europeiska unionens institutioner och organ. Vid transport ska de falska mynten alltid åtföljas av en transportorder som för detta ändamål erhållits från ovannämnda myndigheter, institutioner och organ. ◀
3. Bestämmelsen i punkt 2 skall tillämpas på ett sätt som inte utgör hinder för att använda och bevara sedlar som misstänks vara falska som bevismaterial inom ramen för brottmål. ► **M1** De behöriga nationella myndigheterna får emellertid överlämna en del av en sändning mynt till det nationella analyscentrumet eller i förkommande fall till ETSC för granskning eller kontroll. ◀

▼ M1

4. ETSC ska analysera och klassificera alla nya typer av falska euromynt. För detta ändamål ska centrumet ha tillgång till de tekniska och statistiska uppgifter som lagras hos Europeiska centralbanken rörande falska euromynt. Centrumet ska meddela det relevanta slutresultatet av sin analys till de behöriga nationella myndigheterna samt i enlighet med sina respektive ansvarsområden, till Europeiska centralbanken. Europeiska centralbanken ska meddela resultatet till Europol i enlighet med det avtal som avses i artikel 3.3.

▼ B

KAPITEL 3

SKYLDIGHETER OCH PÅFÖLJDER

Artikel 6

► M1 Skyldigheter för de inrättningar som medverkar i hanteringen och distributionen till allmänheten av sedlar och mynt. ◀

▼ M1

1. Kreditinstitut och övriga betaltjänstleverantörer inom ramen för deras betaltjänstverksamhet, samt övriga ekonomiska aktörer som medverkar i hanteringen och distributionen till allmänheten av sedlar och mynt, inbegripet

— de inrättningar vars verksamhet består i att växla sedlar eller mynt i olika valutor, exempelvis växlingskontor,

— värdetransportföretag,

— övriga ekonomiska aktörer, exempelvis näringsidkare och kasinon, som inom ramen för en sekundär verksamhet medverkar i hanteringen och distributionen till allmänheten av sedlar och mynt genom uttagsautomater (bankomater), inom denna sekundära verksamhet,

är skyldiga att försäkra sig om att de eurosedlar och euromynt är äkta som de tar emot och avser att åter sätta i omlopp, och se till att förfalskningar upptäcks.

När det gäller eurosedlar utförs denna kontroll i enlighet med de förfaranden som fastställs av Europeiska centralbanken **► C1** ⁽¹⁾. ◀

De inrättningar och ekonomiska aktörer som avses i första stycket är skyldiga att ta alla eurosedlar och euromynt ur omlopp som de tar emot och som de vet eller har tillräckliga skäl att tro är falska. De ska utan dröjsmål överlämna dem till de behöriga nationella myndigheterna.

1a. Genom avvikelser från bestämmelserna i punkt 1 andra stycket ska äkthetskontrollen av eurosedlar och euromynt i de medlemsstater som inte har euron som gemensam valuta utföras

— antingen av utbildad personal, eller

⁽¹⁾ Se den ram för upptäckt av förfalskningar och för kvalitetssortering av sedlar av kreditinstitut och andra som yrkesmässigt hanterar kontanter som finns på ECB:s webbplats: <http://www.ecb.europa.eu/euro/cashprof/html/index.sv.html>

▼ M1

— av en hanteringsmaskin för sedlar eller mynt som återfinns på Europeiska centralbankens offentliggjorda lista när det gäller sedlar ► **C1** ⁽¹⁾ ◀ och på kommissionens lista när det gäller mynt ⁽²⁾.

▼ B

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de inrättningar som avses i punkt 1, vilka åsidosätter sina skyldigheter enligt nämnda punkt, kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.

▼ M1

3. Utan att det påverkar de tidsfrister som Europeiska centralbanken har fastställt för tillämpningen av de förfaranden som den definierat, ska medlemsstaterna, senast den 31 december 2011, anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för tillämpningen av punkt 1 första stycket i den här artikeln. De ska genast underrätta kommissionen och Europeiska centralbanken om detta.

▼ B

KAPITEL 4

SAMARBETE OCH ÖMSESIDIGT BISTÅND

*Artikel 7***Samarbete för att skydda euron mot förfalskning**

1. För att säkerställa ett effektivt skydd mot förfalskning av euron skall medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska centralbanken samarbeta dels inbördes, dels med Europol i enlighet med Europokonventionen och de bestämmelser som har antagits på grundval av denna. Kommissionen och Europeiska centralbanken skall för detta ändamål förhandla om ett avtal med Europol, vilket skall ingås vid lämplig tidpunkt.

2. När de behöriga nationella myndigheterna, kommissionen och Europeiska centralbanken utför sina respektive uppdrag skall de samarbeta särskilt genom

- utbyte av information om förebyggandet av förfalskning och bekämpningen av att falska sedlar och falska mynt sätts i omlopp,
- regelbunden information om följderna av penningförfalskning, med tanke på en strategisk analys,
- ömsesidigt bistånd i förebyggandet av förfalskning och bekämpningen av att falska sedlar och falska mynt sätts i omlopp, vilket skall omfatta bl.a. vetenskapligt stöd och utbildning med logistiskt stöd från medlemsstaterna.

3. I samband med det ömsesidiga biståndet skall de nationella centralbyråerna enligt artikel 12 i Genèvekonventionen och Europeiska centralbanken, samt vid behov kommissionen inom ramen för sina respektive befogenheter, utan att Europols roll åsidosätts tillhandahålla ett meddelandesystem för tekniska uppgifter (tidig varning).

⁽¹⁾ Den av ECB offentliggjorda listan är tillgänglig på följande webbplats: <http://www.ecb.europa.eu/euro/cashprof/html/index.sv.html>

⁽²⁾ Den av kommissionen offentliggjorda listan är tillgänglig på följande webbplats: http://ec.europa.eu/anti_fraud/pages_euro/euro-coins/machines.pdf

▼B*Artikel 8***Centralisering av informationen på nationell nivå**

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att uppgifterna på nationell nivå om fall av förfalskning, så snart som ett sådant fall upptäcks, meddelas den nationella centralbyrån, för att översändas till Europol via den nationella Europolenheten.
2. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa informationsutbytet mellan den nationella centralbyrån och den nationella Europolenheten.

*Artikel 9***Yttre förbindelser**

1. Kommissionen och medlemsstaterna skall samarbeta med tredje land och internationella organisationer, i nära samråd med Europeiska centralbanken. Detta samarbete skall, i enlighet med bestämmelserna om förebyggande av olaglig verksamhet i samarbets-, associerings- och föranslutningsavtal, omfatta det bistånd som är nödvändigt för att förhindra och bekämpa förfalskning av euron.
2. Rådet skall se till att det i samarbets-, associerings- och föranslutningsavtal mellan Europeiska gemenskapen och tredje land införs bestämmelser som gör det möjligt att genomföra artikel 3.2.

KAPITEL 5

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 10***Behöriga nationella myndigheter**

1. Medlemsstaterna skall till Europeiska centralbanken och kommissionen översända en förteckning över de behöriga nationella myndigheter som avses i artikel 2 b.
2. Dessa förteckningar skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 11***Otillåtet framställda sedlar**

I den mån det är möjligt skall bestämmelserna i artiklarna 3–4 och 7–9 tillämpas för sådana eurosedlar som har framställts med hjälp av lagliga anordningar eller material i strid med de bestämmelser enligt vilka de behöriga myndigheterna får ge ut valutan, eller som har satts i omlopp i strid med de villkor enligt vilka behöriga myndigheter får ge ut valutan samt utan dessa myndigheters medgivande.

*Artikel 12***Tillämpbarhet**

Artiklarna 1–11 skall ha verkan i de medlemsstater som har antagit euron som gemensam valuta.

▼B

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2002. Den skall dock från och med offentliggörandet vara tillämplig på sedlar och mynt som ännu inte har getts ut, men som är avsedda att ges ut.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.